

מ"ת 69638/09/16 - מדינת ישראל נגד יוני אוליאל,מוניקה גאן,נויה דאהן,אדווה מדרי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 69638-09-16 מדינת ישראל נ' אוליאל (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 391266/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. יוני אוליאל (עציר) 2. מוניקה גאן (עציר) 3. נויה דאהן (עציר) 4. אדווה מדרי (עציר)

החלטה בעניין המשיבה 2

במוקד הדיון ניצבת השאלה האם ראוי להורות על העברת המשיבה ממעצר ממש למעצר בפקוח אלקטרוני, כהמלצת שירות המבחן.

כנגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של יבוא סם מסוכן, לפי הוראות סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וכן קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום מייחס למשיבה חמישה אישומים שונים. על פי עובדות האישום הראשון, המשיבה פנתה למשיבה 3 והציעה לה לטוס עם המשיבה 4 לחו"ל, במטרה לייבא ארצה סם מסוכן מסוג קוקאין. המשיבות 3-4 נענו להצעה וטסו לחו"ל, שם קיבלו מזוודה שהכילה 6.990 ק"ג סם.

האישום השני מייחס למשיבה הידברות עם מעורבות נוספות בשם חיה ביטון ולביאה אילוז (להלן: "המעורבות"), במטרה לייבא ארצה סם מסוכן. ביום 21.8.16, נחתו המעורבות בנמל התעופה בן גוריון כשהן נושאות עמן סם מסוכן מסוג ובמשקל שאינם ידועים למבקשת.

האישום השלישי מייחס למשיבה הידברות עם מעורבת נוספת בשם הילה נחום, במטרה לייבא ארצה סם מסוכן. ביום 12.8.16, נחתו הגב' נחום ואחרת בשם ז'קלין, בנמל התעופה בן גוריון כשהן נושאות עמן סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים למבקשת.

האישום הרביעי, מייחס למשיבה קשירת קשר לגיוס בלדריות לטובת יבוא סם מסוכן. מעובדות האישום זה, עולה כי

המשיבה פנתה למעורבת אחרת בשם בלה וביקשה ממנה לטוס לברלין על מנת להביא מזוודה שבתוכה סם מסוכן וכן לאתר חברה שתטוס עמה על חשבון המשיבה. המשיבה 2 רכשה כרטיסי טיסה עבור בלה וחברתה, הזמינה עבורן מקומות לינה באכסניה ואף ציידה אותן בסכום של 1,000 יורו לכלכלתן. ביום 4.4.16, נחתו בלה וחברתה בשם רבקה בנמל התעופה בן גוריון כשבלה נושאת עמה מזוודה המכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים למבקשת.

האישום החמישי, מייחס למשיבה קשירת קשר לגיוס בלדריות. על פי עובדות אישום זה, המשיבה נפגשה עם מעורבות נוספת בשם חיה אהרון (להלן: "חיה") ותדרכה אותה בנוגע לטיסה לפראג במטרה לייבא סם מסוכן. המשיבה ציידה את חיה בכסף מזומן לצורך כרטיסי הטיסה, מקומות הלינה במלון וכלכלה. ביום 6.3.16, חזרה חיה ארצה עם מזוודה שהכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים למבקשת.

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיבה עד לתום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 3.11.16, הסכים ב"כ המשיבה לקיומן של ראיות לכאורה. המשיבה הופנתה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינה, כמו גם בהקשר לבדיקת האפשרות לעצרה בפיקוח אלקטרוני.

המשיבה היא צעירה ילידת שנת 1991 ואין בעברה רישום פלילי.

שירות המבחן ממליץ להעביר את המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית משפחה בצפת תחת פיקוחם האנושי של הוריה, אחיה וחברת משפחה וכן ליתן צו פיקוח מעצרים. עיון בתסקירי שירות המבחן, מלמד כי המשיבה התקשתה לפתח אישיות עצמאית ובוגרת וכי קיים פער בין יכולותיה הקוגניטיביות לבין יכולותיה הרגשיות ודימויה העצמי הנמוך. הודגשה הטראומה הקשה שחוותה המשיבה בשנות נעוריה, שלא ארחיב בנושא מחמת צנעת הפרט ואשר גרמה לה למשבר חמור ולטלטלה עזה באורחות חייה וביחסיה עם הוריה. שירות המבחן התרשם כי בתקופה הקודמת למעצרה, ניהלה המשיבה אורח חיים המאופיין בהעדר מסגרת יציבה ובהתערות בחברה שולית, תוך שהתקשתה להציב גבול להתנהגותה המאופיינת בדפוסים של ריצוי ותלות בגורמים חיצוניים, כמו גם בחיפוש אחר רווחים מידיים. מנתונים אלו, הסיק שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המשיבה. עוד צוין כי הליך המעצר גרם למשיבה להצפה רגשית ולחרדה, בין היתר כתוצאה מהתנכלויות במסגרת בית המעצר. הסנגור טען כי התנכלויות אלו, מקורן בבחירתה של המשיבה לחשוף את הבלדריות המעורבות בפרשה. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי המשיבה מכירה במחירים של התנהלותה הבעייתית ובמשמעותם והראתה מוטיבציה לחזור להתנהלות תקינה ומקדמת במישורי חייה השונים.

שירות המבחן בחן את חלופת המעצר המרוחקת ואת המפקחים כפי שהוצעו והתרשם כי אמה של המשיבה מבינה את מצבה של המשיבה ואת דפוסי ההסתרה שאפיינו אותה והיא מבטאת רצון למעורבות רבה יותר בחייה של בתה ולסייע לה בקשייה. אשר לאביה של המשיבה, שירות המבחן התרשם מקיומה של אכפתיות וקרבה בקשר עמה, יחד עם גוננות יתר כלפיה ותפיסה שגויה של מצבה בפועל. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי לאחר חשיפת הבעיות בהתנהלותה, האב ביטא הבנה ברורה יותר אשר למורכבות עמה מתמודדת המשיבה והביע תמיכה בהשתלבותה בהליך טיפולי. שירות המבחן הוסיף ובחן את מכרת המשפחה, הגב' חנה ויזל והתרשם כי היא ערוכה לפקח על המשיבה בעת הצורך, תוך הבנה כי היא מצויה במשבר וזקוקה לעזרה. בנוגע לאחיה ולאחותה של המשיבה, התרשם שירות המבחן כי הם ערים לבעייתיות שבהתנהלותה, למצבי הסיכון שלהם נחשפה והם מעוניינים להוות דמויות תומכות, מכילות ומציבות גבול בעבורה. לאורם של נתונים אלו, התרשם שירות המבחן כי המפקחים המוצעים מהווים דמויות מארגנות ומציבות גבול כלפי המשיבה. לגישת שירות המבחן, מפקחים אלו, בצירוף למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני כמוצע וריחוקו הפיזי ממקום מגוריה של המשיבה, יהוו מענה מפחית סיכון להישנות בעייתית ופורצת גבול ולכן המליץ על מעצרה בפיקוח

אלקטרוני בבית הוריה בצפת, בפיקוחם של המפקחים המוצעים ותוך הטלת צו פיקוח מעצר למשך חצי שנה אשר ילווה בתכנית טיפולית שתותאם לצרכיה של המשיבה.

טענות הצדדים

המבקשת עותרת להשמת המשיבה במעצר עד לתום ההליכים, תוך התנגדות להמלצות שירות המבחן. המבקשת מדגישה את חומרת המעשים המיוחסים למשיבה, שנמשכו על פני כחצי שנה. נטען כי המשיבה ביצעה תפקיד מרכזי ביותר במערך ייבוא הסמים שאליו השתייכה, המקביל, כהגדרת המבקשת, ל-"סמנכ"ל תפעול", שהייתה יד ימינו של המשיב 1. הובהר כי המשיבה עסקה בגיוס בלדריות ובתפעול שוטף של מערך ייבוא הסמים המסוכנים. לצורך ניהול מערך הייבוא המיוחס לה, נדרשה המשיבה ללא יותר מטלפון סלולרי שבאמצעותו ניהלה את מערך הייבוא באמצעות שיחות ומסרונים. בכלל זה, נטען כי המשיבה דאגה באופן שוטף לכל צרכיהן של הבלדריות ודאגה לתאם עמן את איסוף הסמים והבאתם ארצה וקישורה בין לבין המשיב 1. עוד הודגש, כי המשיבה הקפידה לגייס את הבלדריות בצמדים, באופן שיש בו כדי להקטין את סיכויי תפיסתן. כדוגמא לכך, הפנתה המשיבה להודעתה של חיה, אשר נסעה לחו"ל במטרה לייבא את הסמים ביחד עם בנה בן השמונה. המשיבה הוסיפה והפנתה להודעותיהן של הבלדריות, מהן עולה כי המשיבה היא זו שגייסה אותן. המבקשת סבורה כי המשיבה מעורה היטב בעולם העברייני וכי מחמת מעורבותה במערך ייבוא הסמים, נכנסו ארצה כמויות סמים גדולות שאינן ידועות.

המבקשת טענה כי נוכח שאת מערך ייבוא הסמים, ניהלה המשיבה באמצעות לא יותר מטלפון סלולרי פשוט, אין במעצר בית או במעצר בפיקוח אלקטרוני, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה. המבקשת הפנתה לאסמכתאות בתימוכין בטענותיה.

המשיבה טענה, מנגד, כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן. ב"כ המשיבה הדגיש את מצבה הנפשי הקשה של המשיבה, כתוצאה משהותה במעצר וכן את גילה הצעיר ואת האירועים הקשים שחוותה בשנות נעוריה. הסנגור הוסיף וטען, כי המשיבה שיתפה פעולה מיד כשנעצרה ולא הסתירה דבר מאת חוקריה. הודגש כי המשיבה היא זו שסייעה לחשיפת מערך הייבוא ואילולא שיתפה פעולה, הבלדריות מושא האישומים השונים לא היו נעצרות לעולם. כך הודגש כי הבלדריות שוחררו למעצר בית ולדידו של הסנגור, בנסיבות אלו, אין הגיון או שוויון מתבקש כי המשיבה תיעצר עד לתום ההליכים בעניינה. הסנגור הוסיף וטען, כי החלק שמילאה המשיבה במערך הייבוא קטן באופן משמעותי ביחס לבלדריות, אשר הן אלו שנשאו את כמויות הסם בכליהן וייבאו אותו ארצה תוך הסתכנות ממשית המצריכה, לדידו, מרכיבים התנהגותיים עברייניים. הודגש כי מערך ייבוא הסם היה יכול להמשיך להתנהל גם מבלי פועלה של המשיבה ולכן הוא איננו כה משמעותי כפי שמנסה המבקשת להציגו. זאת במובחן מהמשיב 1 ומהמשיבות 3-4, כמו גם מיתרת הבלדריות, בלעדיהם מערך הייבוא לא היה יכול להתקיים. בנסיבות אלו, סבור הסנגור כי יש לנהוג עם המשיבה באופן זהה לבלדריות, אשר שוחררו למעצר בית. עוד הודגש כי למשיבה אין עבר פלילי וכן הרקע המשפחתי החיובי שלה וסיכויי השיקום הגבוהים בעניינה. ב"כ המשיבה הפנה אף הוא לאסמכתאות בתימוכין בטענותיו.

המבקשת השיבה כי עניין של הבלדריות שונה מעניינה של המשיבה, נוכח שיוחסה להן עברה של קשירת קשר לביצוע פשע בלבד ובמסגרת בית משפט השלום וכן שבה וטענה לחלקה העיקרי של המשיבה במערך ייבוא הסמים לישראל.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בתסקירי שירות המבחן ולאור מכלול הנסיבות הצריכות לעניין והאסמכתאות שהוגשו

לעיוני - הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצר המשיבה בפיקוח אלקטרוני ואנושי ובתנאים מגבילים, חלף הותרה במעצר ממש.

התרשמתי כי המקרה הנדון, מצדיק קביעת תנאים שפגיעתם בחירות המשיבה פחותה, נוכח שמתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מן הכלל הקובע כי:

"כאשר בעירות סמים עסקינן, הכלל הוא מעצרו והחריגה הוא חלופת מעצר, ולמעט מקרים חריגים אין אפשרות לאיין המסוכנות הסטוטורית באמצעות חלופת מעצר" (ר' בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל (7.3.11); ר' גם: בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08)).

אכן, כהפניית המבקשת, העבירות המיוחדות למשיבה הן חמורות ביותר, יש בהן כדי להקים חזקת מסוכנות סטוטורית והן נמנות בין העבירות המיוחדות שהמחוקק הורנו מפורשות כי ראוי לעצור בגין, בהתאם להוראת סעיף 21א(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: **"חוק המעצרים"**) (ר' בש"פ 1986/94 **מדינת ישראל נ' עמר** (21.9.94); בש"פ 2746/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.5.2011)). נוסף על כך, על עבירות סמים חלה הוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, המורה כי אין להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, אלא מטעמים מיוחדים.

הדרישה לטעמים מיוחדים פורשה בפסיקה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה או לנסיבות המיוחדות של הנאשם, כגון גיל צעיר, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, סיכויי שיקום, משך המעצר וסוג התפקיד בעבירת הסמים (ר' בש"פ 8955/08 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (23.11.2008); בש"פ 981/05 **בחיץ נ' מדינת ישראל** (14.2.05); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.2015); בש"פ 4933/10 **מדינת ישראל נ' שבי ואח'** (7.7.2010); בש"פ 5246/05 **מדינת ישראל נ' טאהא** (9.6.05); בש"פ 4669/92 **מיכאלשווילי נ' מדינת ישראל** (8.10.92); בש"פ 4185/03 ובש"פ 6909/05 הנ"ל).

יודגש, כי הטעמים המיוחדים אשר נסקרו בפסיקת בתי המשפט אינם בגדר רשימה סגורה. על כך נקבע כי:

"...איניסבורג שיש צורך להגדיר מראש קריטריונים ברורים לאותם "טעמים מיוחדים" וראוי לבחון עניינים מהמקרה למקרה, גם בהתחשב באמור לעיל, לפיולאראויש"יצירת" המכשיר של מעצר בפיקוח אלקטרוני צמצם את קשת הנאשמים שניתן להוציאם מבית המעצר לעומתה מצב ששרקודם לתיקון החוק שבנדון. יש לזכור כי המחוקק קבע את הקטגוריות שבגדרן יימצאו אותם "טעמים מיוחדים" נסיבות ביצוע העבירה או נסיבות המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין. כך, למשל, נראה שמצב בריאותי של הנאשם, אומצוקה המיוחדת ממנה הוא סובל, יכולים לבוא בגדר, "טעם מיוחד", כמו גם נסיבות מקלות שהקשורות בדרך הקונקרטית בה נעברה העבירה, בצרכי שיקום מיוחדים וכו'" (ר' בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.16)).**

בחנית מכלול הנסיבות בעניינה של המשיבה, באספקלריה של המעשה והעושה, מובילה למסקנה כי המקרה הנדון אכן נמנה עם אותם מקרים מיוחדים וחריגים המצדיקים העדפת חלופת מעצר, שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיבה, ברמה ניכרת הדרושה לשם כך (ר' בש"פ 1734/11 **צבאן נ' מדינת ישראל** (10.3.11); בש"פ 6927/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (7.9.09); בש"פ 2663/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (טרם פורסם, 29.3.09)).

אכן, תסקיר שירות המבחן בעניינה של המשיבה מצביע על קיומו של סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המשיבה. אכן, מעובדות כתב האישום עולה כי המשיבה ניהלה ביד רמה מערך מקיף של ייבוא סמים מסוכנים לישראל. עם זאת, גם במקרים החמורים ביותר, לרבות בעבירות סמים המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מוטלת על בית-המשפט החובה לבחון את נסיבות המעשה והעושה, את האפשרות לקביעת תנאים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה וכן את סיכויי השיקום של הנאשם (ר' סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים; בש"פ 4185/03 **אביטן נ' מדינת ישראל** (14.5.03); בש"פ 6909/05 **סטופל נ' מדינת ישראל** (3.8.00)). ידוע, כי ככל שהמסוכנות הנשקפת מהנאשם גבוהה יותר, כפי שנלמד מנסיבות המעשה והעושה, כך יש לבחון אם ניתן לבכר חלופת מעצר הדוקה יותר.

התרשמתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות בעניינה של המשיבה, שיש בהן כדי להצדיק העדפתה של חלופת מעצר, על אף חומרת העבירות המיוחסות לה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיבה עצורה לראשונה בחייה ומדובר בהסתבכות הראשונה עם זרועות החוק. למשיבה אין עבר פלילי וקיים בעניינה אופק שיקומי ברור, נוכח התרשמות שירות המבחן הנגזרת מגילה הצעיר, נסיבות חייה המצערות וחומרת תפיסתה את מעצרה. התרשמות שירות המבחן היא שהמשיבה מכירה במחירים ובמשמעויות של התנהלותה הבעייתית וכי קיימת לה מוטיבציה לחזור להתנהלות תקינה ומקדמת במישורי חייה. בנסיבות אלו, ראיתי לנכון להעדיף את המלצות שירות המבחן המקצועי, באופן שיביא להפחתה ניכרת, אם לא מוחלטת, במסוכנות הנשקפת מן המשיבה, על פני הותרתה במעצר ממש. שירות המבחן העריך כי תחת גבולותיה הברורים של חלופת המעצר המרוחקת ממרכז חייה של המשיבה ובפיקוחם של המפקחים המוצעים, תופחת רמת הסיכון באופן ניכר ואף תסייע לשיקומה.

חשוב לציין את שיתוף הפעולה של המשיבה עם חוקריה, אשר כלל את חשיפתן של הבלדריות המעורבות במעשים המיוחסים לה. לא בכדי אישרה המבקשת כי אלמלא שיתוף פעולה זה, הן לא היו מובאות לדין. לא ראיתי ממש בטענת המבקשת כי לצד חשיפת הבלדריות, המשיבה הפחיתה מחלקה בפרשה. אין לזקוף לחובת נאשם, בשלב זה של הדיון, את מבוקשו לטעון לחפות בהיקף זה או אחר (ר' בש"פ 7831/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.12); בש"פ 8128/12 **קנזי נ' מדינת ישראל** (12.11.12)). מכל אלו, שוכנעתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים בעניינה של המשיבה, אשר יש בהם כדי להטות את הכף לעבר מעצרה בפיקוח אלקטרוני ובשילוב מערך הפיקוח האנושי המוצע.

אחרון אך לא בחשיבותו. הבלדריות המעורבות במערך הייבוא שבו נטלה המשיבה חלק, לכאורה, שוחררו אף הן לחלופות מעצר, על אף חלקן המשמעותי בעבירות המיוחסות למשיבה, כמי שהביאו את הסמים המסוכנים ארצה. בנסיבות אלו, הותרת המשיבה במעצר ממש, עלולה לחטוא לעקרון השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי. הגם שאין מדובר בשותפים לכתב האישום, מדובר באותה פרשייה עובדתית המקימה את החשד לביצוע העבירות המיוחסות למשיבה ולבלדריות הנוספות המעורבות (לענין השוויון בין הנאשמים בהליך הפלילי, ר' בש"פ 5443/03 **לובאני נ' מדינת ישראל** (26.6.2003); בש"פ 9089/03 **רדא נ' מדינת ישראל** (29.10.2003); בש"פ 345/89 מסיקה נ' מדינת

ישראל (23.6.89).

עיינתי באסמכתאות שאליהן הפנתה המבקשת ושוכנעתי כי אין בהן כדי לשנות ממסקנתי. המדובר במקרים שנדונו טרם התיקון לחוק המעצרים לעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני. במקרים שנדונו שם, לא הובאה ההתייחסות לטעמים מיוחדים שבגינם יש לבחון אפשרות לעצור את מי שהואשם בעבירות סמים בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. בנוסף, עיון בבש"פ 1970/08 1993/08 אליו הפנתה המבקשת, מלמד כי מקרה זה כולל נסיבות שונות שיש לאבחן מהמקרה הנדון מלפני. שם דובר על שני נאשמים שהיו המוציאים והמביאים בשורה של עסקאות סמים הכרוכות בקשרים עם ספקי סם בחו"ל. מעורבותם של הנאשמים בעבירות שיוחסו להם, עולה בחומרתה בשיעור ניכר על חומרת המעשים המיוחסים למשיבה ומשכך לא ניתן להשליך מהחלטה זו על נסיבות המקרה דנא. הוא הדבר אשר לבש"פ 4173/09 אליו הפנתה המבקשת. מקרה זה עסק בנאשם אשר "נטל חלק מרכזי בסחר בסמים ושלט... ללא עוררין במסלול הסם כשהוא שוהה בישראל וכל זאת באמצעות הטלפון בלבד" (שם, עמ' 8). הדברים נחזים כתואמים ביתר את שליטת המשיב 1 במכלול הנעשה. בנוסף, במקרה זה לא התקיימו נסיבות מיוחדות, בשונה מהמקרה דעסקין, תוך שנקבע כי: "כל מקרה נבחן לגופו של עניין על פי נסיבותיו הפרטניות..." (שם, עמ' 8).

סבורני כי לנוכח העובדה שהמשיבה נעדרת עבר פלילי ולאור גילה הצעיר, שיתוף הפעולה המשמעותי עם חוקריה, סיכויי שיקומה ושחרור הבלדירות ממעצר של ממש, מתקיימים טעמים מיוחדים שבגינם ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרה של המשיבה בפיקוח אלקטרוני, בבית הוריה אשר ברח' הפלמ"ח 68, צפת, הרחק מהחברה השולית אליה חברה כדי לבצע את המעשים המיוחסים לה.

אשר למפקחים המוצעים, לבד מהתרשמות שירות המבחן, אלו נחקרו לפרוטוקול הדיון וביחס לחלקם, התרשמתי כפי שהתרשם שירות המבחן, כי ביכולתם להציב למשיבה גבולות ראויים ואף למנוע ממנה כל גישה לתקשורת טלפונית ואלקטרונית, כמתבקש מנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לה. קיבלתי את המלצת שירות המבחן אשר לאמה של המשיבה, אחותה והגב' ויזל כהן.

אשר לאביה של המשיבה ואחיה, אין בידי לאשרם כמפקחים עבור המשיבה. התרשמתי כי אביה של המשיבה נוטה לגונן עליה ביתר, באופן שיש בו כדי להמעיט מחומרת המעשים הלכאוריים המיוחסים לה, עד שהתקשה להאמין לכך שהמשיבה מעורבת בהם. האב לא יכל לשאת את הדברים שנאמרו על בתו במהלך הדיון ויצא את האולם. בנסיבות אלו, סבורני כי לא מן הנמנע שיתקשה לזהות מצבים בעייתיים, להציב גבולות כנדרש למשיבה ובעיקר, לדווח על הפרות תנאי המעצר.

בנוגע לאחיה של המשיבה מר מור מנחם, התרשמתי מקיומה של מערכת יחסים המאופיינת בסכסוך ובריוחוק, באופן המעלה חשש כי מר מנחם יתקשה להציב גבולות אפקטיביים וסמכותיים כלפי המשיבה. בנוסף, מר מנחם נכח בדירה שניתנה לו על ידי המשיבה טרם פרוץ הפרשה וניהל עמה שיחה שתמלילה הוגש לעיוני, במהלכה אף הזכיר סמים מסוכנים שנתפסו בדירה והכל, באופן המקשה לייחס לו את האמון המתבקש, משמע יוכל להציב בעבור המשיבה את הגבולות הראויים.

אשר לאם, אינני מקבל את טענת המבקשת, לפיה אין לאשרה כמפקחת לאור ידיעתה על הקשר של המשיבה עם המשיב 1. האם נחקרה על כך לפרוטוקול הדיון והשיבה כי לא ידעה שבתה מעורבת בענייני סמים. כל שידעה הוא כי המשיבה עובדת עבור המשיב 1 כנהגת ואף ציינה שלו הייתה יודעת על כך, הייתה **"הולכת ושולפת אותה מהסיפור הזה"** (ר' פרו' הדיון מיום 8.11.16). בנסיבות אלו, לא מצאתי טעם של ממש שלא לקבל את התרשמות שירות המבחן לפיה האם תוכל לשמש כמפקחת סמכותית ואפקטיבית עבור המשיבה.

אשר לאחות, דחיתי את טענת המשיבה לפיה אין לקבלה כמפקחת, לאור גילה הצעיר מגיל המשיבה ומשלא התראו הרבה במהלך השנתיים האחרונות שבהן שירתה בצה"ל. התרשמתי, כמו שירות המבחן, כי האחות ששירתה כלוחמת בצה"ל, תוכל לשמש כמפקחת סמכותית ואפקטיבית עבור המשיבה. אינני סבור ששירותה בצה"ל, בגינו התראתה עם המשיבה אחת למספר שבועות, יש בו כדי לפגוע ביכולתה לתפקד כמפקחת אפקטיבית וסמכותית עבור המשיבה וגם כאן, שוכנעתי כי אין מניעה מלקבל את התרשמות שירות המבחן בעניינה.

אשר לגב' ויזל, אוסיף ואציין כי המבקשת לא התנגדה להשמתה כמפקחת על המשיבה. הגב' ויזל נחקרה לפני לפרוטוקול הדיון ולא מצאתי כל טעם שלא לאמץ את התרשמות שירות המבחן, לפיה הגב' ויזל תוכל לשמש כמפקחת סמכותית ואפקטיבית עבור המשיבה.

לאור המקובץ ונכח שקיימת חלופה הדוקה למעצר ממש בעניינה של המשיבה, אני מורה כי המשיבה תיעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים המצטברים, הבאים -

1. מעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית הוריה אשר ברח' הפלמ"ח 68, צפת (להלן: **"הבית"**).
2. המשיבה תהיה בפיקוח 24 שעות ביממה כשבכל עת יימצא עמה אחד משלושת המפקחים: אמה - הגב' שרית אבי ת.ז. 024100851, אחותה - הגב' עדן אבי ת.ז. 314876780 והגב' חנה ויזל ת.ז. 051458768 (להלן, ביחד: **"המפקחים"**).
3. נאסר על המשיבה כל מגע עם אמצעי תקשורת מכל מין וסוג.
- המפקחים ידאגו לכך כי הבית ינותק מכל קווי תקשורת טלפון או אינטרנט, למעט הנדרש לצורך הפיקוח האלקטרוני בלבד וכדי שיחות נכנסות בלבד. בכל זמן נתון, יימצא בבית לא יותר ממכשיר טלפון נייד אחד בלבד, אשר יוחזק בכל עת בידי המפקח בלבד. כל באי הבית ידאגו כי בכל עת, יתרת מכשירי הטלפון הניידים ואמצעי התקשורת האלקטרוניים, כמחשב נייד, יימצאו מחוץ לבית. מובהר למפקחים כי מדובר בתנאי עיקרי של הפיקוח וכי הפרתו, קלה כחמורה, עלולה להביא להשבת המשיבה למעצר של ממש.
4. חובה על המפקחים למנוע את יציאת המשיבה מכתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא בכפוף להחלטה מפורשת של בית המשפט.
5. נאסר על המשיבה ליצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה.
6. להבטחת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, המשיבה תחתום על ערבות עצמית בסכום של ₪ 70,000.
7. כל אחת מהמפקחות תחתום על ערבות צד ג' בסכום של ₪ 80,000.

8. יופקד סכום של 75,000 ₪ במזומן, או בערבות בנקאית. מתוך סכום זה, סכום של 50,000 ₪ יופקד כתנאי לשחרור והיתרה תופקד עד ליום 16.11.16.

9. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיבה ודרכונה יופקד במזכירות בית משפט זה כתנאי למעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים, בהם יעקוב שירות המבחן אחר המשיבה.

לא תעמוד המשיבה בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, תובא לפני שופט תורן בתוך 24 שעות.

ניתנה היום, 13 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט